

nalap & lutý kruh
na modrý papír
- natrihaj & lute pružky → nalap
"paprsky"
- dokreslete oblédej
(tuš, vatoová tyčinka)

PL - grafomotorika
- nakresli sluníčko
(kruh, rovné dráhy všemi
směry)
+
vybarvi znárodným
stříky, listy (zelená
barva)

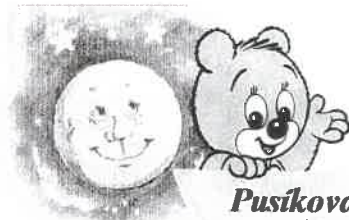
VOLÁME SLUNÍČKO
pohádka
"JAK KRTEK A SKŘIVÁNEK
PŘIVOLALI JARO"

pořítání sluníček
(háček kostka)
• vyber totiž sluníček,
kolik tvrdě ti padlo
• karty se sluníčky
spojitý sluníčky
na kartě a desku,
aby bylo všude stejné

na koberec - společné
tvorbu - dle vlastní fantazie
- vyřezat batonový ukádní,
kroužky, pružky, geometr.
tvoř
"SLUNÍČKA"

u Magnet. tabule
- třídění obrátek
(vyber zimní - DOMA
"jarní") - u květináče
- poslechni "JAK KRTEK A SKŘI-
VÁNEK PŘIVOLALI JARO"
- JAKÉ JE SLUNÍČKO? - přidání
jména (nápodobování - gymnas-
tika mládež) - směje se, mluví.
- poslechni "JAK SKŘIVÁNEK PŘIVOLAL
JARO"
- běhání s pohybem "BEN, BEN, BEN"
"VYŠLO SLUNÍČE"

hraní s kroužky
se stuhou
- předání obrátek
- přeskak polokoule
- přitahování na lavičce
(šikaly)
PA "UŽETI JARU X JARA"
šper písní - HŘEJ, SLUNÍČKO"
- s pohybem "VOLÁM TĚ,
SLUNÍČKO"
- náčít písně "JAKO JARU
SLUNÍČKU"

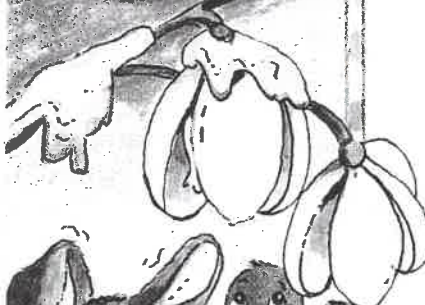

*Pusíkova pohádka
na dobrou noc*

Jak sněženky přivolaly jaro

Kdysi dávno před mnoha lety sluníčko v zimě usnulo tak tvrdě, že se na jaře zapomnělo probudit. Na všech lesích, polích a vesnicích zůstala ležet silná vrstva sněhu a stále jen mrzlo až praštělo. „Kde zůstalo jaro?“ drkotali zuby lidé i zvířátka. Zásoby potravy docházely, ptáčekové už sezobali poslední loňská semínka a srnky na pasekách marně odhrabávaly sníh a hledaly zapomenutá stébla suché trávy. Jaro stále nepřicházelo. Jednoho dne se na pasece sněhem prodraly první květiny, takové malé bílé zvonečky. Tehdy ještě neměly žádné jméno. Květiny se překvapeně rozhlížely po lese a divily se, že je všude kolem nich ještě tolik sněhu. A jaká je zima! Květiny se roztráslы mrazem a jejich bílé zvonečky začaly hlasitě zvonit. Tak hlasitě, že se jejich hlas rozléhal po celé pasece, po celém lese a nakonec i po celé obloze. Spící sluníčko konečně zívlo, protáhlo si paprsky, promnulo oči a podívalo se z mraků dolů. „Ó já!“ vyjeklo vyděšeně: „Vždyť já už dávno mělo vstávat! Honem do práce!“ Sluníčko začalo silně hřát, sníh roztál, mráz utekl někam vysoko na sever a konečně přišlo tolik očekávané jaro. Všechna zvířátka se seběhla kolem drobných bílých zvonků a děkovala jim za zahnání zimy. Na památku jejich vítězství jim všichni začali říkat sněženky. Od toho dne rok co rok prorážejí sněženky jako první z kytiček mezi zbytky sněhu a budí svým zvoněním podřimující sluníčko. Tiše! Slyšíš, jak jemně zvoní?

**Zvonky v noci hlavu sklání,
také ty se chystej k spaní.
Díky bílým sněženkám
prchá zima, kdo ví kam!**

JAK KRTEK A SKRIVÁNEK PŘIVOLALI JARO

Zima letos neměla konce, a krtek byl proto stále schovaný ve svých chodbičkách v podzemí.

„Půjdu se dnes podívat ven, třeba už konečně vyrostla na louce tráva,“ říkal si krtek.

Když ale vystrčil čumáček ze svého úkrytu, viděl, že všude leží ještě mnoho sněhu.

„Ach jo, ta zima snad letos vůbec neskončí!“ říkal si smutně a bylo mu do pláče.

Už se mu stýskalo po ježkovi, který stále spal zimním spánkem.

Šel kolem zajíc a když uviděl smutného krtka, zeptal se ho: „Co se ti stalo, krtku, vidím, že jsi celý ustaraný.“

„Ále, jak nemám být smutný a ustaraný, vždyť to vidíš sám, všude je plno sněhu, zima snad nikdy neskončí a já už bych chtěl, aby přišlo jaro. Stýská se mi po ježkovi, po motýlcích, po broučcích, po mravenčcích. A sám víš, že dočud bude zima, budou všichni spát zimním spánkem a nikdo je nevbudí,“ smutnil dál krtek.

„Víš co, krtku, já znám jedno zaříkadlo proti zimě, zkusím ho říct, třeba zimu zažene.“

A zajíc začal mávat kolem sebe tlapkami a odříkával říkanku:

Zimo, zimo, táhni pryč,

nebo na tě vezmu bič!

Až se vrátím nazpátek,

soléknu zimní kabátek.

Jenže ať zajíc mával tlapkami, jak chtěl, ať opakoval zaříkávadlo kolem dokola, nic se nedělo. Všude ležel stále ten studený, bílý sníh.

„Achich ouvej, ta zima snad nikdy neodejde!“ bědoval nešťastný krtek.

Letěl kolem skřivánek. Vrátil se zrovna z teplých krajů a hledal strom, na kterém by si po té dlouhé cestě odpočinul.

„Proč pláčeš, krtku?“ ptal se skřivánek, když uslyšel krtkovo bědování.

„Jak nemám plakat, když kolem mne je stále ta ošklivá zima. Zajíc se ji pokoušel zahnat zaříkávadlem, ale nepovedlo se mu to.“

„Ale vy dva mudrlanti, copak zima se odháni zaříkávadlem? Zimu zažene jen sluníčko, které začne víc hřát. Zima se teplého sluníčka bojí a hned před ním uteče. Víte co, já doletím ke sluníčku a poprosím ho, aby už začalo víc

VYŠLO SLUNCE, ZASVÍTLO

NA NEBI SE OTOČILO.

KAŽDÁ KYTKA MAUČKĀ

PADOST NA ŽE SLUNČKA.

KE SLUNCI SE NAKLĀNĪ,

LISY Ā HLINY VYHĀNĪ.

BEN, BEN, BEN, PŘIŠLO JARO SEM.

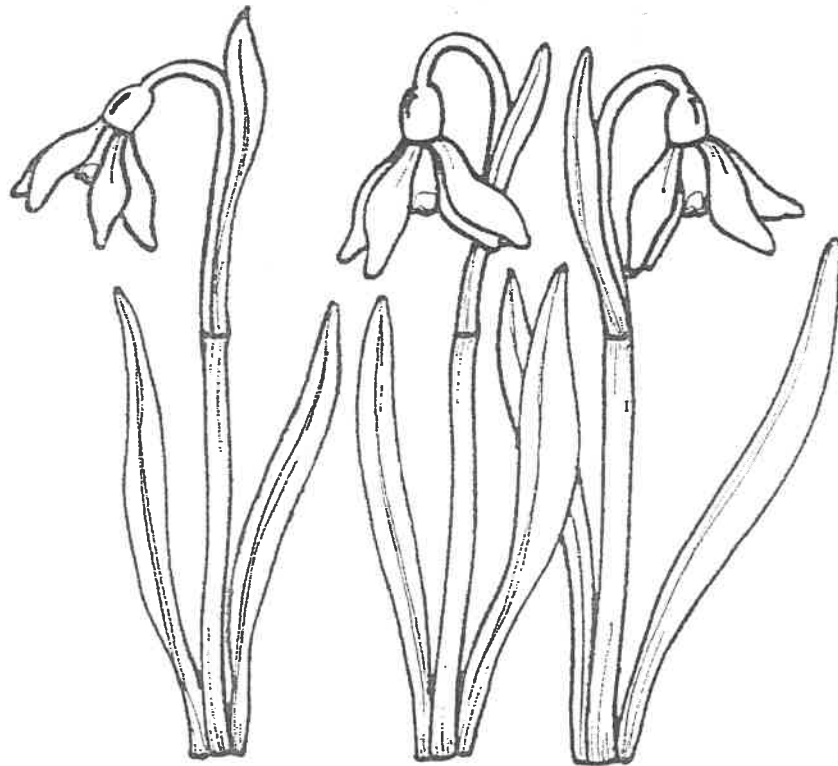
ZLATÝM KUCĚM - PETR KUCĚM,

OTEVĪRĀ SEM.

Hádanka SNĚŽENKA

NADÝCHANÁ SUKÉNKA,
KŘEHKÁ, BÍLÁ PANENKA.
JMENUJE SE ...

Husičky, husičky

Lidové říkadlo
z Čech

Živěji
mf

Hu - si - čky, hu - si - čky, řád - kem, řád - kem,
já vám dám ko - lá - če s má - kem, s má - kem.

Triangl (ad lib) *p*

Volám tě, sluníčko

Hudba Klement Slavický
Slova Václav Fischer

Klidně, ne příliš pomalu *p*

1. Vo - lám tě,
2. Vo - lám tě

Klavír *p*

slu - ní - čko, vy - jdi a - spoň ma - li - čko, vy - jdi z mra - ků
na - ho - ru, vy - hou - pni se nad ho - ru na svůj mo - drý

1.

ven, za - hřej chla - dnou za - hřej zem.

2.

les i tuň.

The image shows a musical score for a piece titled '2.' with the lyrics 'les i tuň.' The score is written on a grand staff (treble and bass clefs). The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The music is in 4/4 time. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'P' (piano) and 'x'. There are also some performance instructions like '1', '2', '4', '5', and '1 2'.

tybová hra (L. Kurková):

lá melodie, rozvíjející se v rozpětí několika tónů, působí s obsahem textu velmi naléhavě. Neoslabíme proto tuto lu rušným pohybem. Využijeme písně ke zvládnutí pomatáhlého pohybu s kroužky: sluníčko zvolna vychází, ldu stoupá a pak zase klesá a zapadá...

ti se rozestaví do velkého půlkruhu. V průběhu celé sedí vkleče na patách. Před sebou na zemi, šikmo vprava každé dítě položený proutěný kroužek (nebo kroužek člé hmoty).

edehru a dohru děti jen v klidu poslouchají.

-4. takt nápěvu: Děti uchopí kroužek do obou rukou lna jej zvedají vzhůru do vzpažení tak, aby jim pohyb il plynule všechny čtyři takty. (Zpočátku s dětmi provádí učitelka a určuje jeho tempo.)

-7. takt nápěvu: Děti drží kroužek oběma rukama nad u (pozor, aby nevytahovaly ramena) a nepatrně se nějí vpravo, vlevo a opět vpravo. Každý úklon připadne den takt.

-10. takt: Děti se zvolna naklánějí šikmo vlevo kupředu, ek snižují pomalu k zemi a nakonec jej těsně nad zemi sou na původní místo šikmo vpravo před sebou. Na žik jej položí na zem.

zpěvu druhé sloky děti kroužek opět zvedají vzhůru vádějí dále tentýž pohyb jako v první sloce.

Malá pohádka (Václav Fischer):

Jakmile se sluníčko vyhouplo nad horu, slyší, že někdo volá: „Ty moje sluníčko, ty moje jediné, nejzlatější sluníčko!“ To babička tak říkala Ilonce, která voněla čistotou a krásou. Ilonka si brzy zvykla na to, že je sluníčko, a to se sluníčku vůbec nelíbilo. Udělalo si z černého mraku klobouk zvaný bouřka, narazilo si ho přes uši, a rázem byla všude tma tmoucí. Nic nebylo vidět, ani Ilonku ne.

„Sluníčko, sluníčko, posviť mi maličko a netrucuj,“ zlobila se Ilonka, „takhle není ani vidět, že i já jsem sluníčko a že zářím čistotou a krásou.“

„Milá, zlatá, sama si posviť, to každé opravdové sluníčko musí přece umět,“ pravilo sluníčko.

„Ale já přeci nemohu umět to co ty.“

„Pak tedy nejsi žádné sluníčko, ale malá holčička.“

„A to je víc, nebo míň?“ zeptala se Ilonka.

„Ani víc, ani míň. Každý je tím, čím se narodí, a nemá ze sebe dělat něco jiného,“ odpovědělo sluníčko, smeklo klobouk zvaný bouřka a na zemi bylo zase světlo, teplo a všechno zářilo čistotou a krásou.

